

3-4000 tons affald, og at forsøget ville strække sig over 1-2 måneder. Man ønskede at lave forsøg med forbrænding af den specielle affaldsfraktion, der også betegnes som carloff, d.v.s. den bløde fraktion uden genanvendelige metaller. I Danmark genereres der årligt op mod 80.000 tons shredderaffald, der normalt bliver deponeret, da anden behandling ikke hidtil er fundet.

Det flydende affald forbrændes normalt på Kommunekemi to nyeste forbrændingsanlæg, men på grund af manglende kapacitet i forbindelse med ombygning af røggasrensingsanlæggene på disse anlæg, ønskede Kommunekemi midlertidigt at afbrænde det på det ældste forbrændingsanlæg. Det flydende affald består af blandinger af spildolie, opløsningsmidler, spildevand og slam.

Der er således i begge tilfælde tale om affaldstyper og restprodukter, som genbrugsvirksomhederne normalt ikke behandler.

Med hensyn til de økonomiske forhold drives Kommunekemi a/s som et selvstændigt aktieselskab uden økonomiske tilskud.

Det skal for god ordens skyld nævnes, at Kommunekemi sammen med Ansaldo Vølund har gennemført et pilotforsøg på et særligt forsøgsanlæg til forgasning af tungmetaltholdigt affald. Det drejer sig om et forsøg med særlige typer af problemaffald som trykimprægneret træ, shredderaffald, elektronikaffald og PVC-holdigt affald, der i alt omfattede afbrænding af ca. 100 tons affald. De pågældende affaldstyper er ikke egnede til forbrænding på forbrændingsanlæg for husholdningsaffald, hvorfor de, jf. Regeringens affaldsplan 1998-2004, Affald 21, deponeres eller oplagres, til der er fundet egnede behandlingsmetoder. Pilotforsøget var et led i udviklingen af sådanne nye behandlingsmetoder.

Kommunekemi har til dette forsøg fået 1,5 mio. kr. i tilskud fra Miljøstyrelsen, svarende til ca. 37 % af de samlede forsøgsomkostninger. Det skal understreges, at dette tilskud er givet til det særlige pilotforsøg, og at det ikke har forbindelse med forsøget med forbrænding af shredderaffald på Kommunekemis ældste forbrændingsanlæg.«

Spm. nr. S 447

Til miljø- og energiministeren (10/11 99) af:
Jesper Kiel (EL):

»Vil ministeren redegøre for størrelsen af dioxinmissionen fra halmafbænding på varme- og kraftvarmeværker, herunder om der foretages kontrolmåling heraf og om, hvad den samlede dioxinmission fra en fuldt gennemført biomassehandlingsplan vurderes at medføre med og uden dioxinfiltrer?«

Svar (23/11 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Der er usikkerhed om størrelsen af dioxinmissionerne fra forbrænding af biomasse. Det gælder især for de forholdsvis mange mindre anlæg, hvor der ikke foretages dioxinmålinger.

På Masnedøværket blev der i november 1998 gennemført dioxinmissionsmålinger på værkets biomasseanlæg med halmfyring. Værket har en kapacitet på 33,2 MW indfyret effekt. Måleresultatet var ca. 3 picogram pr. kubikmeter (1 picogram er lig 0,001 nanogram).

På værkerne i Ensted, Mårbjerg og Rudkøbing er der fundet tilsvarende værdier på mellem 1 og 5 picogram pr. kubikmeter.

Der er så vidt vides ikke installeret dioxinfiltrer på nogen biomasseanlæg i Danmark.

I biomasseaftalen forudsættes det, at der skal afbrændes 1,2 - 1,4 mio. tons halm og træflis pr. år. Luftmængden, som skal anvendes til afbrænding af 1 tons halm, er ca. 7.000 m³. Den udledte dioxinmængde vurderes på baggrund af ovenstående forudsætninger, d.v.s. uden dioxinrensning, at blive ca. 25 milligram eller 0,025 gram pr. år.

Dette tal skal ses i lyset af, at Miljøstyrelsen skønner, at der årligt udledes ca. 50 gram dioxin i Danmark.

For de mindre biomasseanlæg, brændeovne og lignende indgår det i den styrkede indsats mod dioxin, at der iværksættes et måleprogram for at klarlægge disse anlægs bidrag til dioxinmissionen. Der foreligger således ikke et skøn over dioxinmissionen fra disse anlæg.«